

Memlûk Sultani Kansu Gavri, yanında Abbasî Halifesi el-Mütevekkil Alallah olduğu halde takriben **80.000 kişilik** ordusuyla Haleb'den çıkarak **Merc-i Dâbik'a** gelip karargâhini kurar. Bununla beraber Selim'e gönderdiği son mektupta Haleb'e gelmesinin kendi elinde olmayıp

ümerâsinin israriyle olduğunu bildirip özür diler

. Acaba Selim, beyan edilen bu özre güvenebilirmiydi? Zira onun Haleb'e gelisi de kendi ifadesine göre sadece bir teftis içindi. Fakat savastan sonra karargâhında

100 kantar altın ve 200 kantar

gümünden ibâret olan ordu hazinesinin ele geçirilmesi düşünülürse, bu kadar büyük bir hazine ile sadece memleketi teftis değil, Yavuz'u mağlub ettikten sonra, İstanbul'u zaptetmek gayesiyle lüzumlu olan masrafları karşılamak için böyle bir hazineyi beraberinde getirdiği rivayet edilmektedir. Bütün bunları bir tarafa bırakacak olsak dahi, kendisinin

Kilis yakınlardaki Merc-i Dâbik

mevkiine gelmesi artık bütün barış ümidlerini bosa çıkarmıştı.

Merc-i Dâbik'a, Memlûk ordusundan sonra gelen Osmanlı ordusunun sağ kolunda, Anadolu Beylerbeyi Zeynel Pasa, Sol kolunda Rumeli Beylerbeyi Küçük Sinan Pasa, merkezde de Kapıkulu askerleriyle Yavuz Sultan Selim yerlerini almış bulunuyorlardı. Ön tarafa da zincirler ile birbirlerine bağlanmış toplar yerleştirilmisti. Osmanlılar, âdetleri üzerine hilâl şeklindeki harp nizamlarını burada da uyguladılar. Osmanlıların bu harp düzenine karşılık Memlûk ordusunun sağ kolunda Haleb Nâibu's-saltanasi Hayir Bey, sol kolda Sam Nâibu's-saltanasi Sibay, merkezde de Sultan Gavri maiyetiyle cephe almışlardı.

İki taraf, 24 Ağustos 1516 (26 Receb 922)'da Merc-i Dâbik'ta karşılaşır. Savaşın ilk karşılaşmasında Hayirbey kuvvetleriyle birlikte savaşı terk edip kaçır. Osmanlılar'ın teknik üstünlüklerine dayanamayan Memlûklar,

kısa bir zamanda mağlub olmuşlardı.

Osmanlı topçusu bu savasta büyük bir rol oynamıştı. Ordusu dağılan Kansu Gavri'ye dair verilen haberler,

birbirini tutmayan rivâyetler şeklinde karsımıza çıkmaktadırlar

. Bununla beraber en doğru gibi kabul edileni,

Ömer Satir'dan rivâyet edilen İbrahim Gülsenî'nin menakibinde nakledilen rivâyetdir. Ona göre savastan mağlub çıkan Kansu Gavri, Satir ve daha birkaç kişi ile kaçarken çöle düştü, yorgunluk ve bitkinlikten gece yattığı yerde ölüp kalmıştır.

Savaşın kazanılmasından iki gün sonra Haleb'e doğru yola çıkan Pâdisah, iki günlük bir yolculuğu müteakiben Haleb yakınlarına gelir. Sultan Selim, herhangi bir çatışmaya girmeden burayı teslim alır. **Haleb, Selim'i merasimle karşılar.** Yavuz Sultan Selim, Haleb'de iken basta Abbasî Halifesi el-Mütevekkil Alallah Ebû Abdullah Muhammed ile üç mezhebin kadılarını kabul

ederek onlara karsi iyi muamelede bulunur.

Muhtemelen burada, Halife'den, hilâfet alametlerini de alır

18 gün

kadar Haleb yakininda kurduđu ordugâhinda kalan müzaffer hükümdar, buraya vali olarak Karaca Pasa'yi, kadi olarak da Çömlekçizâde Kemal Çelebi'yi tayin eder.

Yavuz Sultan Selim, Haleb Ulu Câmii'nde Cuma namazini eda ederken hatib, Mekke ve Medine'nin hâkimi mânasina gelen "**Hâkimu'l-Haremeyn es-Serifeyn**" ünvaniyle hitab edince o, yerinden kalkip bu elkabin yerine "

Hâdimu'l-Haremeyn es-Serifeyn" (Haremeyn'in hizmetkâri)

kelimelerini telaffüzla kendisine bu ünvanin verilmesini istemisti. Hatib'in ayni sözlari tekrarlamasi üzerine çok sevinen Yavuz Sultan Selim, 1000 dukadan daha fazla degeri olan kaftanini çıkarip hatibe giydirecek ve üzerinde namaz kildigi haliyi kaldırıp topraga secde edecektir. Böylece o, Isâm tarihinde diyânetperverliginin ne kadar üstün olduğunu gösterdigi gibi, Hz. Peygamber'in, Sair Ka'b b. Züheyr'in kasidesine (Kaside-i bürde) karsi bürdesini (hirka) vermesini örnek olarak böyle bir harekette bulunmustur. Bu hareket tarzi, Selim'in Islâm'a ve Resûlullah'a ne kadar bagli oldugunun en belig ve açık nümûnesidir ki bu, Osmanogullari'nin en karakteristik vasfini teskil eder. Yavuz için kullanılan bu ünvan, kendisinden sonra gelen bütün Osmanli hükümdarlari için de kullanılan önemli bir elkab olmustur.